

РЕШЕНИЕ

№ 4758

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 05.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **7975** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Ц. С. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] подадена чрез адвокат М. С., срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1618#13 от 23.06.2022 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2016 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ).

С жалбата се оспорва уведомителното писмо в частта, с която е постановен отказ за подпомагане по СЕПП, ЗДП, СПП и Подмярка 13.1. Твърди се, че същото е нищожно като противоречащо на влязло в сила съдебно решение. Алтернативно се застъпва становище, че е незаконосъобразно като постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. На първо място, по твърденията за нищожност на акта се излагат аргументи, че административният орган не е изпълнил дадените със съдебно решение по адм. дело № 3756/2021 г. на АССГ задължителни указания при новото произнасяне по заявлението за подпомагане да приложи чл. 17 от Наредба № 5/27.02.2009 г., включително че не е изложил мотиви за отказа си да приеме представените четири договора за наем като годно правно основание за ползване на съответните недвижими имоти, както и не е обсъдил в акта представени ли са необходимите документи за доказване на това от другите кандидати, по отношение на които е налице застъпване.

На следващо място, жалбоподателят счита, че дори да се приеме, че уведомителното писмо не е нищожно, то страда от порок на формата – липса на мотиви, тъй като изцяло липсват такива, както от фактическа, така и от правна страна. Във връзка с твърденията за противоречие с материалния закон се сочи, че не е налице недопустимост на площите, които се ползват от жалбоподателя на годно правно основание (представени договори за наем) и се поддържат от същия.

Отправя искане до съда да прогласи нищожността на оспорвания административен акт, алтернативно – да го отмени в обжалваната част, и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателят не се явява, не се представлява от упълномощения процесуален представител. Поддържа жалбата чрез писмено становище. С молба от 24.02.2023 г. представя списък на разноски по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, не се явява и не изпраща представител в съдебно заседание. Оспорва жалбата чрез писмени становища от 08.02.2023 г. и 06.04.2023 г.

Административен съд София - град, Трето отделение, 16-ти състав, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приобщените с административната преписка документи се установява, че от жалбоподателя Ц. С. е подадено общо Заявление за подпомагане УИН 22/250516/63801 от 22.04.2016 г. с вх. № 18253962/22.04.2016 г. Видно от приложената към заявлението Таблица на използваните парцели за 2015 г., жалбоподателят е декларирал за подпомагане за кампания 2016 г. 35 броя парцела, съответно по СЕПП, НДП, СППЗ, НР1 и НР2. Към заявлението са приложени необходимите документи за кандидатстване. Със заявление от 20.05.2016 г. – Форма за физически лица, жалбоподателят е посочил схеми и мерки за подпомагане, за които кандидатства с 67 парцела съгласно приложена Таблица на използваните парцели за 2016 г., както следва:

- Схема за единно плащане на площ (СЕПП);
- Схема за преразпределително плащане (СПП);
- Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания (ЗДП);
- Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар (ПНДП).

Със Заявления за подпомагане от 10.06.2016 г. и от 16.06.2016 г. за редакция на предходните заявления за кандидатстване са извършени промени в мерките и схемите за подпомагане, като към горните са добавени „схема за преходна национална помощ за овце майки и/или кози майки, обвързана с производството“ (ПНДЖ 3) и „компенсаторни плащания в планински райони“ (Подмярка 13.1/НР1), както и са включени още парцели, или общо с двете заявления жалбоподателят кандидатства по посочените схеми и мерки със 70 парцела.

По отношение на декларираните в подадените заявления за подпомагане данни са извършени автоматични административни проверки, с резултатите от които е запознат жалбоподателят срещу подпис, видно от представени по делото копия на форми за автоматични проверки. При автоматичната проверка на заявлението от 22.04.2016 г. и последващите го заявления за корекция са установени площи, излизащи извън площите, допустими за подпомагане, като са посочени конкретните

парцели (БЗС 55871-953-8; 70038-117-14; 70038-118-5; 70038-1260-5; 63152-7-1) и размерът на недопустимите за подпомагане площи.

С уведомително писмо за площи, декларирани от повече от един кандидат, с изх. № 02-220-6500/1647 от 13.09.2016 г., жалбоподателят е уведомен за резултатите от извършените автоматични проверки на подаденото заявление за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания с УИН 22/2205/16/83801, като му е определен 20-дневен срок за явяване в ОД – С.-град във връзка с изясняване на принадлежността на двойно заявени площи, с указание да представи документи, установяващи основанието за ползване на площите, съгласно чл. 2а, ал. 2 от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. Към писмото е приложена Таблица на установените застъпвания, с указания за попълването ѝ и за последиците от невявяването му или непредставянето на документи. Писмото е получено лично от Ц. С. на 22.11.2016 г., видно от съответно отбелязване с положен подпис от същия.

В изпълнение на указанията, дадени с писмото от 13.09.2016 г., жалбоподателят е представил договори за наем от 13.01.2016 г. – за 8 имота в землището на Църква, от 10.11.2015 г. – за 4 имота в землището на Църква, от 25.10.2015 г. – за 7 имота в землището на [населено място], и от 25.12.2015 г. – за 3 имота в землището на [населено място]. В тази връзка, видно от представени по делото писмени доказателства – таблица към уведомително писмо за площи, декларирани от повече от един кандидат, С. е декларирал, че потвърждава посочени в таблицата кадастрални имоти, за които са установени застъпвания, а именно . Декларирал е отказ за БЗС 55871-2035-4 – за имот 55871-335-023, 55871-345-9 – за имот 55871-021-058, БЗС 55871-351-6 – за имот 55871-022-046, БЗС 70038-117-10 – за имот 70038-032-101, и 70038-117-16 – за имот 70038-032-153. Също така се е подписал под Списък с потвърдени кадастрални имоти и представени за тях документи на 22.11.2016 г., в който са отразени горепосочените договори за наем и имотите, за които се отнасят. Срещу останалите имоти, за които С. е декларирал отказ, не са посочени представени документи. В същия списък е посочено, че липсата на въведен документ за кадастрален имот от таблицата означава, че не се потвърждава от кандидата и застъпените площи ще бъдат третираны като наддекларирани. Видно от съдържанието на списъка, в него са отразени представените договори за наем, като за някои от кадастралните имоти не са представени доказателства за правното основание на правото на ползване.

При тази фактическа обстановка е издадено от заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ Уведомително писмо с изх. № 02-22-6500/1618 от 06.09.2019 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ, за кампания 2016 г., с което на Ц. С. е отказано подпомагане по Схема за единно плащане на площ (СЕПП) със сумата от 974.79 лв., по Схемата за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда, е отказана сума в размер на 6.87 лв., по Схемата за директни плащания е отказана сума в размер на 394.27 лв., а по Подмярка 13.1 – Компенсаторни плащания в планинските райони е отказана сума в размер на 769.83 лв., съгласно Таблица 14 на стр. 12 от уведомителното писмо.

По жалба срещу горния административен акт е постановено Решение № 3241 от 12.05.2022 г. по адм. дело № 3756/2021 г. на Административен съд София-град, с което същият е отменен на основание чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК, а преписката е

върната на органа за ново произнасяне при спазване на административнопроизводствените правила и изискванията за формата на акта по чл. 59, ал. 2 АПК. Изложени са мотиви, че от съдържанието на уведомителното писмо по никакъв начин, и то конкретно за заявеното за подпомагане от жалбоподателя, не може да се установи при наличието на други кандидати, заявили площи, които се застъпват, дали по отношение на същите е изпълнена процедурата по уведомяването им за представяне на документи по чл. 2а от Наредба №5/27.02.2009 г., в действащата през 2016 г. редакция, както и най-вече дали са представили такива документи и каква е правната им тежест.

Сочи се, че установяването на последното обстоятелство и посочването му фактически в УП или в друг съпътстващ издаването на оспореното УП документ е от съществено значение за преценката дали за една и съща площ, за която е установено застъпване, са предоставени данни за регистрирани правни основания за ползване на земеделски земи, доказващи правото на ползване от двама или повече от кандидатите, за да може да се приложи действащата към момента на издаване на УП редакция на чл. 17, ал. 3 от Наредба 5/27.02.2009 г. и да се наложат от Разплащателната агенция – ДФЗ санкции на всеки от тях, съгласно чл. 19, 19а и 28 от Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията от 11 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол и условията за отказ или оттегляне на плащанията и административните санкции, приложими към директните плащания, подпомагането на развитието на селските райони и кръстосаното съответствие. Посочено е, че установяването на това обстоятелство е от съществено значение и защото, когато само за един от кандидатите са налични регистрирани данни по чл. 41, ал. 5 от ЗПЗП, доказващи правното основание за ползване на застъпените площи, Разплащателната агенция одобрява изплащането на финансовото подпомагане за него за площите, за които е доказал правно основание за ползване, съгласно чл. 17, ал. 5, изр. 1 от действащата към момента на издаване на УП редакция на разпоредбата. На следващо място, е формиран извод, че липсват мотиви и по отношение на основанието за оторизиране и неоторизиране на суми, посочени в Таблица 3. В тази връзка са изложени мотиви, че жалбоподателят е представил 4 договора за наем, установяващи правото му да ползва посочените в тях площи, които не са обсъдени от административния орган. С тези мотиви съдът е отменил административния акт и е върнал преписката на органа с указания при новото произнасяне да спазва административнопроизводствените правила и да издаде акт в съответствие с изискванията за форма по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, а именно да изложи мотиви, съдържащи фактическите и правни основания за издаването му. Решението е влязло в сила.

Въз основа на горното заместник-изпълнителният директор на ДФЗ е издал оспорваното в настоящото съдебно производство Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/1618#13 от 23.06.2022 г., с което не са одобрени за оторизиране суми за подпомагане на жалбоподателя Ц. С. поради намаления на заявените суми. Съгласно Таблица 14 „Оторизирани суми (в лева)“ на стр. 11 от писмото и словесното пояснение под нея, извършените намаления са във връзка с установена недопустимост на площи след административни проверки, за неспазване на сроковете за подаване и/или редакции на заявления съгласно чл. 12 от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания,

след наложена ставка на корекция „финансова дисциплина“, определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и чл. 8, § 1 от Регламент (ЕС) 1307/2013, както и линейно намаление съгласно чл. 65, § 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) № 1306/2013, налагано съгласно чл. 6, § 2, б. „е“, т. „iii“ от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията, съгласно, и са в размери, както следва:

- По СЕПП – 974.79 лв.;
- По ЗДП – 394.27 лв.;
- По СПП – 6.87 лв.;
- По Подмярка 13.1 – 769.83 лв.

Съгласно Таблица 13 на стр. 8 от акта с наименование „Размер на финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ, са извършени следните намаления на заявени от жалбоподателя данни за подпомагане:

- По СЕПП – 225.15 лв.;
- По ЗДП – 100.29 лв.;
- По СПП – 6.87 лв.;
- По Подмярка 13.1 – 10.75 лв.

В двете таблица съвпадат оторизираните суми по съответните схеми и мерки, които са както следва: по СЕПП – 16 706.80 лв., по ЗДП – 10 723.83 лв., по СПП – 4 412.46 лв., по Подмярка 13.1 – 17 134.35 лв.

В Таблица 1 - „Площи с констатирани несъответствия по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2016 г. след извършени проверки за допустимост на площите“, в последната колона 11 са посочени основания за недопустимост на площите конкретно за всеки имот, като се установява, че това са „двойно заявени площи, за които не са предоставени документи за правно основание за ползване“, „двойно заявени площи, за които са предоставени документи за правно основание за ползване и от двамата бенефициенти“, „недопустими площи съгласно Заповед № РД 46-424 от 17.10.2018 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която е изменена Заповед № РД 46-141 от 01.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните“, „Заповед № РД 46-141 от 01.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните“.

В настоящото производство са приети писмените доказателства, представени с административната преписка и тези в хода на съдебното производство. Не са ангажирани нови доказателства и доказателствени средства.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице с правен интерес от оспорване и срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебен контрол съгласно общата клауза за обжалваемост на административните актове (чл. 120, ал. 2 от КРБ и чл. 145, ал. 1 от АПК).

Разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на

условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. По силата на чл. 11а, т. 1 от ЗПЗП (ред. ДВ, бр. 12 от 2015 г.) приема, проверява и взема решение по заявления за подпомагане и заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика и приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки на Общата политика по рибарство. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФЗ е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, като на основание чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП (ред. ДВ, бр. 12 от 2015 г.) изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност

Процесното Уведомително писмо (УП) с изх. № 02-220-6500/1618#13 от 23.06.2022 г. е издадено от заместник-изпълнителния директор на ДФЗ - П. С., на която са делегирани по реда на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП, въз основа на нарочно издадена заповед с № 03-РД/2891#2/16.06.2021 г. на изпълнителния директор на ДФЗ, правомощия да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане до кандидатите за финансово подпомагане, които са подали заявления по реда на Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (т. 1 от заповедта). Следователно оспореното УП е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия.

Актът е издаден в писмена форма, като съдържа мотиви в текстови и табличен вид.

Изпълнени са дадените с Решение № 3241 от 12.05.2022 г. по адм. дело № 3756/2021 г. на Административен съд София-град указания при новото произнасяне по заявленията на Ц. С. административният орган да съобрази акта си с разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, а именно да изложи фактически и правни основания за издаването му. В случая не е налице отклонение от изискванията по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Уведомителното писмо, като автоматично генериран административен акт, съдържа описание в съответните колони на таблица 1 относно заявените за подпомагане площи, установените допустими за подпомагане площи след извършените проверки и съответно - установените недопустими за подпомагане площи. В колона 13 за всеки парцел, индивидуализиран с неговия идентификатор, е посочено фактическото основание за отказ за подпомагане за съответната площ от парцела, а под таблицата са посочени и фактическите и правните основания за това, като в случая са посочени разпоредбите на чл. 43, ал. 3, т. 5 от ЗПЗП и чл. 17, ал. 7 и ал. 8 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания – относно отказано подпомагане за площи, за които не са отстранени установените застъпвания (двойно заявени площи от повече от един кандидат), а по отношение на отказано подпомагане за заявени площи, които попадат извън специализирания слой „Площи, допустими за подпомагане“ за 2016 г., е посочен като правно основание чл. 16а, ал. 6 от Наредба № 105 от 22.08.2006

г., във връзка с чл. 43, ал. 3, т. 6 от ЗПЗП.

Няма спор в съдебната практика, че уведомителните писма са мотивирани, когато мотивите се съдържат в съответните колони на таблиците, намиращи се в самия административния акт, както и в тези, които са посочени като приложения към него - неразделна част от акта. Словесната и табличната част на уведомителното писмо представляват едно цяло и се приема, че в административния акт се съдържат както правни, така и фактически основания, поради което същият се явява мотивиран и не страда от порока по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Същевременно изложените в оспореното уведомително писмо основания, таблиците към него, описаните в тях БЗС, посочените площи, приети за недопустими за подпомагане, както и тези, за които е одобрено подпомагане, както и данните от административната преписка, са достатъчни за манифестиране на волята на административния орган и позволяват упражняването на правото на защита на земеделския стопанин и осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност върху акта. В този смисъл са решение по адм. д. № 5290/2015 година на ВАС, Четвърто отделение и решение по адм. д. № 3135/2016 г., Четвърто отд. на ВАС.

С оглед на горното неоснователни са твърденията на жалбоподателя за нищожност на оспорвания акт поради противоречието му с влязло в сила съдебно решение. Наред с това следва да се посочи, че неизпълнение на указания на съда по тълкуване и прилагане на закона при решаване на преписката след връщането ѝ за ново разглеждане представлява нарушение на административнопроизводствените правила, което обуславя отмяната на акта като незаконосъобразен, а не обявяването му за нищожен, както претендира жалбоподателят, съгласно мотивите на Решение № 6479 от 15.06.2023 г. по адм. дело № 11333/2022 г. на V отд. на ВАС и Решение № 6066 от 07.06.2023 г. по адм. дело № 10152/2022 г. на V отд. на ВАС.

Съгласно Таблица 14 на стр. 11 от писмото на жалбоподателя е отпуснато подпомагане по ЗПЗП, както следва:

По СЕПП е оторизирана сума в размер на 16 706.80 лв. съгласно чл. 13, чл. 16 и чл. 19а и дял IV от Делегиран регламент ЕС 640/2014 на Комисията. По Подмярка 13.1/НР1 – Компенсаторни плащания в планински райони, е оторизирана сума в размер на 17134.35 лв. съгласно чл. 13, чл. 16 и чл. 19а и дял IV от Делегиран регламент ЕС 640/2014 на Комисията, както и чл. 3 от Наредба № 6/24.02.2015 г. за прилагане на Мярка 13 от ПРПСР. По Схема за преразпределително плащане (СПП) е оторизирана сума в размер на 4412.46 лв. съгласно чл. 13, чл. 16 и чл. 19а и дял IV от Делегиран регламент ЕС 640/2014 на Комисията и чл. 43б, ал. 1 от ЗПЗП за първите до 30 хектара, на които земеделският стопанин има право на подпомагане по СЕПП. По Схема за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда (ЗДП), е оторизирана сума в размер на 10 723.83 лв. съгласно чл. 28, § 3 на Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията, като по тази мярка не е извършено намаление, то е във връзка с недопустимите площи по СЕПП, тъй като плащане по мярката се отпуска само за допустимите площи по СЕПП, установени след извършените административни и проверки на място.

В резултат от извършени намаления с акта е отказано одобряване на суми за

подпомагане, както следва:

- По СЕПП – 974.79 лв.;
- По ЗДП – 394.27 лв.;
- По СПП – 6.87 лв.;
- По Подмярка 13.1 – 769.83 лв.

По делото е безспорно, че извършените с оспорвания административен акт намаления на исканото от жалбоподателя подпомагане е в резултат от извършена административна проверка чрез Интегрирана система за администриране и контрол (И.), като не са извършвани проверки на място.

На основание чл. 30 ЗПЗП (в приложимата редакция) за изпълнение на функциите на Разплащателната агенция се създава Интегрирана система за администриране и контрол. Интегрираната система за администриране и контрол се състои от:

1. система за регистрация на кандидатите, на заявленията за подпомагане и на заявките за плащане;
2. система за идентификация на земеделските парцели;
3. система за идентификация и регистрация на животните;
4. интегрирана система за контрол;
5. електронна база данни, включва данните от системите по т. 1, 2 и 3 и от външни бази данни.

По законова делегация на чл. 30, ал. 6 от ЗПЗП е издадена от министъра на земеделието и храните Наредба № 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол. Според чл. 1 от същия нормативен акт (в ред. ДВ, бр. 16 от 27.02.2015 година) с тази наредба се уреждат условията и редът за създаване, поддържане, достъп и ползване на: 1. система за регистрация на кандидатите, на заявленията за подпомагане и на заявките за плащане; 2. система за идентификация на земеделските парцели; 3. система за идентификация и регистрация на животните; 4. интегрирана система за контрол; 5. интегрирана информационна система (електронна база данни). Всички посочени системи с изключение на т. 4 се изграждат и поддържат въз основа на регистри и графична информация като компютризирани база данни. Интегрираната система за контрол (т. 4) служи за извършване на проверки на подадените заявления за подпомагане, а електронната база данни за годните за подпомагане площи е част от системата за идентификация на земеделските парцели - последната е основна част от И. (Интегрирана система за администриране и контрол).

Удовлетворяването на заявеното финансово подпомагане предполага изпълнение от страна на заявителя на изискванията на ЗПЗП, както и отсъствие на условия за намаляване размера на плащанията или за отказ на плащания. Материалноправните предпоставки за получаване на финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания са регламентирани в чл. 43, ал. 1 от ЗПЗП (в относимата редакция) и са следните: 1. кандидатът ползва и извършва земеделска дейност на заявените земеделски площи; 2. заявените за подпомагане площи са включени в специализирания слой по чл. 33а, ал. 1; 3. размерът на използваната от земеделското стопанство площ и размерът на земеделските парцели са не по-малки от определените в чл. 38в.

Съответно материалноправните основания за намаляване на размера или за отказ за изплащането на суми за финансово подпомагане са регламентирани в чл. 43, ал. 3 от ЗПЗП.

Съгласно чл. 43, ал. 3 от ЗПЗП Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по схемите за директни плащания, когато:

1. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2015 г.) кандидатът стопанисва площи и/или земеделски парцели с размери, по-малки от определените в чл. 38в;
2. (изм. - ДВ, бр. 40 от 2014 г.) установи, че за съответните площи не са спазени изискванията за кръстосано съответствие;
3. кандидатът възпрепятства извършването на проверка на място;
4. (доп. - ДВ, бр. 40 от 2014 г., изм. - ДВ, бр. 12 от 2015 г.) кандидатът е заявил площи, които не стопанисва или е заявил площи, които не отговарят на условията за допустимост за подпомагане, определени в наредбата по чл. 40;
5. (доп. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено;
6. (нова - ДВ, бр. 40 от 2014 г.) заявените за подпомагане площи не са включени в специализирания слой по чл. 33а, ал. 1 за съответната година;
7. (нова - ДВ, бр. 40 от 2014 г.) кандидатът за подпомагане не е ползвател на заявените земеделски площи;
8. (нова - ДВ, бр. 12 от 2015 г.) кандидатът за подпомагане не отговаря или не е спазил специалните изисквания, определени с наредбата по чл. 38а, ал. 4.

Съгласно чл. 43, ал. 2 от ЗПЗП Разплащателната агенция проверява заявленията за подпомагане по схемите за директни плащания по реда на чл. 37 от с.з.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПЗП (ред. ДВ, бр. 12 от 13.02.2015 г.) и чл. 24, ал. 1 от Наредба № 105 (ред. ДВ, бр. 16 от 27.02.2015 г.) интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място. Правна уредба на проверките, които Разплащателната агенция извършва, е поместена в ал. 2 на чл. 37 от ЗПЗП, съгласно който административните проверки на подадените заявления се извършват автоматизирано чрез интегрираната информационна система, като се съпоставят данните от заявленията с данните в регистрите, като резултатите от тях се отразяват само в административния акт, с който се взема решение по чл. 11а, ал. 1, т. 1 по заявленията за подпомагане. Административните проверки на подадените заявления включват: 1. проверки за допустимост на кандидата; 2. проверки за допустимост на земеделските площи; 3. кръстосани проверки между данните в заявлението и отделните регистри; 4. кръстосани проверки между данните в отделните заявления за наличие на едни и същи площи, декларирани от повече от един земеделски стопанин – чл. 24, ал. 3 от Наредба № 105/22.08.2006 г. Проверките на място се правят не на всички заявления, а на случаен принцип въз основа на анализ на риска (чл. 37, ал. 3 от ЗПЗП), като се извършват чрез: инспекция на земеделското стопанство и методи за дистанционно наблюдение (ал. 4).

Санкциите в случаи на неизпълнение на горните условия са уредени в чл. 19, 19а, 20, 21 и 28 от К. версия на Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на

интегрираната система за администриране и контрол и условията за отказ или оттегляне на плащанията и административните санкции, приложими към директните плащания, подпомагането на развитието на селските райони и кръстосаното съответствие.

Съгласно дадените указания от съда с Решение № 3241 от 12.05.2022 г. по адм. дело № 3756/2021 г. на Административен съд София-град по жалба срещу предходния административен акт, който е издаден по същите заявления за подпомагане, подадени от жалбоподателя, в таблица 1 „Площи с констатирани несъответствия по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2016 г. след извършени проверки за допустимост на площите“ са посочени основания за недопустимост на площите конкретно за всеки имот, като е добавена колона 11 относно „причина за недопустимост на площите“. Установява се, че това са „двойно заявени площи, за които не са предоставени документи за правно основание за ползване“, „двойно заявени площи, за които са предоставени документи за правно основание за ползване и от двамата бенефициенти“, „недопустими площи съгласно Заповед № РД 46-424 от 17.10.2018 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която е изменена Заповед № РД 46-141 от 01.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните“, „Заповед № РД 46-141 от 01.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните“.

В случая при извършените административни проверки на заявленията за част от площта на някои от парцелите, за които жалбоподателят кандидатства за подпомагане, е констатирано застъпване, тоест подадени заявления за кандидатстване за подпомагане за една и съща площ от повече от един кандидат. В акта в табличен вид е посочено за всеки от имотите с техния идентификатор каква е площта му, в каква част от площта е застъпването, съответно се отказва подпомагане и в каква част се отпуска подпомагане за него, както и фактическото основание за това – в три от случаите (за парцел № 55871-2035-4-1; № 55871-351-6-1 и № 70038-117-10-1) жалбоподателят не е представил документи за правното основание за ползване), а за други четири парцела (№ 55871-341-5-1; № 55871-345-9-4; № 70038-117-16-1 и № 70038-120-9-1) са представени такива и от друг кандидат, като и двамата за заявили, че потвърждават тези имоти за подпомагане по съответните схеми и мерки за кампания 2016 г., като не е отстранено застъпването между тях.

Съгласно посоченото в словесна форма под Таблица 1 основанието за отказ е чл. 43, ал. 3, т. 5 от ЗПЗП - „за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено“.

Процедурата за разрешаване на установено от Разплащателната агенция застъпване е уредена в чл. 17 от Наредба 5/27.02.2009 г. Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от Наредбата № 5/27.02.2009 г. (в приложимата редакция ДВ. бр. 16 от 26 Февруари 2016 г.), когато при извършване на кръстосани проверки Разплащателната агенция установи застъпване (пресичане на границите) на два или повече блока на земеделски стопанства, изпраща на кандидатите, които са ги заявили, уведомителни писма за установените застъпвания. Уведомителните писма съдържат таблица за установените застъпвания. Кандидатите, получили уведомителни писма за установени застъпвания, могат да получат от съответната ОПСМП карта за

всяко установено застъпване. На основание чл. 17, ал. 2 от с.з. Разплащателната агенция публикува на интернет страницата на Държавен фонд „Земеделие“, в системата за индивидуална справка, уведомителните писма по ал. 1 в електронен вид. Общинските служби по земеделие съдействат на кандидатите за подпомагане за проверка на обявените уведомителни писма.

Съгласно чл. 17, ал. 7 от с.з., когато за една и съща площ, за която е установено застъпване, са предоставени документи по чл. 2а, ал. 2, доказващи правото на ползване от двама или повече от кандидатите, и когато никой от кандидатите не е предоставил такива документи, Разплащателната агенция им налага санкции съгласно чл. 19 от Делегиран Регламент (ЕС) № 640/2014, а съгласно ал. 8, когато само един от кандидатите е предоставил документи по чл. 2а, ал. 2, доказващи правното основание за ползване на застъпените площи, Разплащателната агенция одобрява изплащането на субсидия на него за площите, за които е доказал правно основание за ползване. За останалите застъпени площи Разплащателната агенция след прилагане на процедурата по чл. 18, ал. 1 отказва изплащане на субсидия на всички кандидати и им налага санкции съгласно чл. 19 от Делегиран Регламент (ЕС) № 640/2014.

Следователно, с оглед цитираната нормативна уредба, са създадени законодателни гаранции как да се отстрани това застъпване, съответно да се предотврати двойно изплащане на средства за една и съща площ.

По делото е безспорно, че за част от заявените от жалбоподателя площи е кандидатствало и друго лице, което също е представило пред Разплащателната агенция доказателства за правото си на ползване на съответните описани в Таблица 1 към уведомителното писмо парцели.

Във връзка с горното и в изпълнение на дадените с влязло в сила съдебно решение на АССГ указания, са представени доказателства от органа, че е проведена административната процедура по изясняване на обстоятелството „двойно заявени площи“, регламентирана в чл. 17 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания - изпратено е до жалбоподателя уведомително писмо за площи, декларирани от повече от един кандидат, изх. № 02-220-6500/1647 от 13.09.2016 г., с приложение към него - таблица на установените застъпвания, получено лично от Ц. С. на 22.11.2016 г., с което му е даден 20-дневен срок за представяне на документи, които доказват правното основание за ползване на спорните площи, и му е указано, че при непредставяне ще се счита, че то не е доказано. Подадена е декларация от С. за изясняване принадлежността на площи, декларирани от повече от един земеделски стопанин, към която са представени четири договора за наем, доказващи правното основание за ползване на заявените парцели в землищата на Църква и [населено място], както и списък с потвърдени кадастрални имоти, съгласно които се поддържа заявлението му за имоти в землището на [населено място] (относно БЗС № 55871-341-5 и № 55871-345-9 – за имот 55871-021-063 и 55871-021-096) и [населено място] (относно БЗС № 70038-117-16 и № 70038-120-9), като застъпването на площи не е отстранено. Относно БЗС 55871-2035-4 – за имот 55871-335-023, 55871-345-9 – за имот

55871-021-058, БЗС 55871-351-6 – за имот 55871-022-046, БЗС 70038-117-10 – за имот 70038-032-101, и 70038-117-16 – за имот 70038-032-153, не са представени доказателства за правното основание на ползване на парцелите. За последните жалбоподателят е декларирал отказ в таблица за установените застъпвания - приложение към уведомително писмо за площи, декларирани от повече от един кандидат, изх. № 02-220-6500/1647 от 13.09.2016 г., съответно същите са изключени от площите за подпомагане и такова е отказано с уведомителното писмо.

Видно от изложеното в колона 11 на Таблица 1, съдържаща мотиви за недопустимост на площите за подпомагане, за парцели № 55871-2035-4-1; № 55871-351-6-1 и № 70038-117-10-1 жалбоподателят не е представил документи за правното основание за ползване, а за други четири парцела (№ 55871-341-5-1; № 55871-345-9-4; № 70038-117-16-1 и № 70038-120-9-1) са представени такива и от друг кандидат, като и двамата са потвърдили парцелите, с които кандидатстват за подпомагане по съответните схеми и мерки за директни плащания.

Относно парцелите, за които жалбоподателят не е представил доказателства за правото си на ползване и се е отказал да кандидатства с тях, се установяват предпоставките на чл. 17, ал. 8 от Наредба № 5/27.02.2015 г. за отказ от подпомагане и разрешаване на спора относно тези площи в полза на другия кандидат, в случай че той е представил такива. С оглед на това съдът намира, че в тази част правилно е приложен от административния орган материалния закон.

В случая с двойно заявените (застъпени) площи административният орган не разрешава спор за собственост, а при положение че двама или повече кандидати представят/не представят документи за право на ползване върху имотите, то тогава на всички кандидати се отказва подпомагане, защото застъпването не е отстранено и заявените площи се изключват от подпомагане. Органът не е компетентен да прави оценка на представените от кандидатите документи, доказващи правното им основание за ползване на парцелите, и да разрешава спор между тях кой има качеството на ползвател, поради тази причина всеки от тях се изключва от подпомагане. Към релевантния момент, а и към настоящия, това е разрешението на законодателя в тази хипотеза.

Във връзка с гореизложеното относно посоченото в уведомителното писмо правно и фактическо основание за постановения отказ за подпомагане за посочените 4 парцела, за които е констатирано неотстранено застъпване, и с оглед извършване на съдебен контрол за законосъобразност на акта настоящият състав намира, че преписката не е попълнена от органа с всички доказателства и обстоятелства, които са необходими за разрешаване на поставения пред него спор. Включеното в Таблица 1 на уведомителното писмо основание за отказ сочи единствено, че и от друг кандидат са предоставени документи, но те не са обсъдени от органа и не са представени пред съда доказателства за спазване на процедурата по отношение на другия кандидат. От обжалвания административен акт не става ясно дали в процедурата по разрешаване на установеното застъпване е извършена проверка от органа в Интегрираната система за административен контрол към

Разплащателната агенция, изпратено ли е уведомително писмо за констатираното застъпване до другия кандидат и какви са резултатите от нея. Такива доказателства не са представени по делото, а би следвало да са на разположение на ответния административен орган предвид установеното в чл. 17, ал. 2 от Наредба № 5/27.02.2015 г. (ДВ, бр. 22 от 2014 г., в сила от 11.03.2014 г.) задължение на Разплащателната агенция да публикува на интернет страницата на Държавен фонд „Земеделие“, в системата за индивидуална справка, уведомителните писма по ал. 1 в електронен вид.

В тази връзка не е обсъдено от органа правното основание за ползване на парцелите от другия кандидат, в т.ч. какви документи е представил, не са обсъдени условията, при които е получил право на ползване – срок/стопанска година, размер на парцела, местонахождение, също така как е установено застъпването в част от парцела, които обстоятелства са от значение за преценката дали ли е действително застъпване и дали другият кандидат е доказал годно правно основание за ползване на парцелите. Обратното би го поставило в хипотезата на чл. 43, ал. 3, т. 7 от ЗПЗП като лице, което не е доказало качеството си на ползвател, следователно води до извод за доказване на същото от жалбоподателя, предвид това че между страните е безспорно представянето пред административния орган на договори за наем на земеделска земя от страна на жалбоподателя още в производството по кандидатстване за подпомагане. Както е посочил Административен съд София-град, 66-ти състав в решение по адм. дело № 3756/2021 г., установяването на последното обстоятелство и посочването му фактически в уведомителното писмо или в друг съпътстващ издаването му документ е от съществено значение за преценката дали за една и съща площ, за която е установено застъпване, са предоставени данни за регистрирани правни основания за ползване на земеделски земи, доказващи правото на ползване от двама или повече от кандидатите, за да се приложат правилно нормите на чл. 17 ал. 7 и ал. 8 от Наредба 5/27.02.2009 г.

При наличие на представени от жалбоподателя договори за наем, установяващи правото му да ползва посочените в тях площи, и липсата на обсъждане от страна на ответника на същите, ведно с направените от него заключения с оглед нормите на чл. 17, ал. 7 и ал. 8 от Наредба № 5/27.02.2009 г., съдът формира извод за непопълването на преписката със съответни доказателства и необоснованост на акт с оглед горните обстоятелства. Последното препятства извършването на съдебен контрол на акта, доколкото не е възможно да се извърши проверка за реализиране на основанията, довели до отказа за оторизиране на суми по чл. 43, ал. 3, т. 5 от ЗПЗП (ред. ДВ, бр. 16 от 2008 г.) и чл. 17, ал. 7 и ал. 8 от Наредба № 5/27.02.2009 г. Същото ограничава и правото на защита на жалбоподателя срещу утежняващ административен акт, доколкото не са му известни всички факти, които са мотивирали органа да постанови този правен резултат.

При прилагането на правилото на чл. 17, ал. 7 и ал. 8 от Наредба № 5/2009 г. в действащата редакция административният орган е бил длъжен да обсъди представените пред него писмени доказателства и твърдения на страните, свързани с правата им на ползване на конкретния имот и едва след това да се произнесе по основния въпрос – следва ли да се отпусне търсеното от лицата

финансиране и на кое от тях. В описаната разпоредба е въведено задължение за налагане на санкции съгласно чл. 19 от Делегиран Регламент (ЕС) № 640/2014, в случай че за една и съща площ, за която е установено застъпване, са предоставени документи по чл. 2а, ал. 2, доказващи правото на ползване от двама или повече от кандидатите. При така заложеното от законодателя задължително поведение на Разплащателната агенция е следвало да се предприемат действия по установяване наличието и годността на представените от двамата кандидати документи относно правото им на ползване върху конкретните имоти.

Горното не променя извода, че в случая административният орган не разрешава вещноправен спор между двамата заявители, който е подсъден на общия съд, който следва да го разгледа по реда на Гражданския процесуален кодекс, но за преценката относно законосъобразността на акта е съществено доказването на факта на представяне на доказателства относно правото на ползване върху имота от различно от жалбоподателя лице и то в точния му размер и местонахождение, с цел категоричното обосноваване на извода за застъпване между парцели (БЗС) съгласно заявленията на кандидатите.

Следователно, като не е попълнил преписката с необходимите доказателства за установяване на соченото в административния акт основание за постановения отказ за подпомагане и не е изложил анализа си върху тях, ответникът не е изпълнил задължението си по чл. 35 от АПК да издаде административния акт, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Неизпълнението на това задължение е довело до нарушаване на приложимите процесуални правила, което само по себе си води до незаконосъобразност и необоснованост на оспореното уведомително писмо. Поради това е налице основанието по чл. 146, ал. 3 от АПК за незаконосъобразност на уведомителното писмо, което следва да бъде отменено по отношение на парцелите, за които в съдържашката се в него Таблица 1 – колона 11, са посочени като мотиви „двойно заявени площи, за които са представени доказателства за правото на ползване от двамата бенефициенти“, а именно описаните в колона 1 от същата таблица БЗС/парцел с идентификатори № 55871-341-5-1 за площ от 0.31 ха; № 55871-345-9-4 за площ от 0.53 ха; № 70038-117-16-1 за площ от 0.17 ха и № 70038-120-9-1 за площ от 0.09 ха.

Преценката относно размера на дължащото се на жалбоподателя подпомагане съгласно представеното от него заявление е от компетентността на административния орган и след отмяната на Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1618#13 от 23.06.2022 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2016 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, в частта, в която е отказано подпомагане по СЕПП, ЗДП, СПП и Подмярка 13.1 (НР1) относно БЗС/парцел с идентификатори № 55871-341-5-1; № 55871-345-9-4; № 70038-117-16-1 и № 70038-120-9-1, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да му бъде изпратена за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя в засегнатата от отмяната част при съобразяване на дадените в настоящите мотиви указания по тълкуването и прилагането на закона.

Относно отказите за подпомагане на основание „недопустими площи съгласно Заповед № РД 46-424 от 17.10.2018 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която е изменена Заповед № РД 46-141 от 01.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните“, „Заповед № РД 46-141 от 01.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните, с която е одобрен окончателен специализиран слой „Площи, подходящи за подпомагане“, посочено в колона 11 на Таблица 1 от УП, в текстовата част на акта, под таблицата, е отразено правно основание по чл. 16а, ал. 6 от Наредба № 105/22.08.2006 г., във връзка с чл. 43, ал. 3, т. 6 от ЗПЗП със следното словесно описание – „отказва частично или пълно плащания на площ, за която кандидатът е заявил площ, попадаща извън специализирания слой „Площи, допустими за подпомагане“. Според чл. 5, ал. 1 от Наредба № 2 от 17.02.2015 г. за критериите за допустимост на земеделските площи за подпомагане по схеми и мерки за плащане на площ, издадена от Министъра на земеделието и храните (обн. ДВ бр. 15/24.02.2015 г. и в сила до отмяната ѝ ДВ бр. 29/30.03.2018 г.), допустими за подпомагане по схемите и мерките по чл. 1, ал. 2 са земеделските площи, които отговарят на критериите за хектари, допустими за подпомагане по смисъла на чл. 32 § 2 от Регламент № 1307/2013 г., а според, ал. 2, площите по ал. 1 се включват в системата за идентификация на земеделските парцели като специализиран слой „Площи, допустими за подпомагане“.

Специализираният слой „Площи, допустими за подпомагане“, чието наименование съгласно чл. 16г от Наредба № 105 преди изменението с ДВ, бр. 16/2015 г., е специализиран слой „Площи в добро земеделско състояние“, представлява геореферирана графична база данни за площите, допустими за подпомагане за съответната кампания, изграден на база ортофото и сателитни изображения за територията на страната. Тази електронна база е част от Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП), която пък по силата на чл. 30, ал. 2, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) е част от Интегрираната система за администриране и контрол (И.).

Съгласно разпоредбата на чл. 30 от ЗПЗП за изпълнение на функциите на Разплащателна агенция се създава Интегрирана система за администриране и контрол (И.), която се състои от отделни системи, определени в ал. 2, като една от тях е и Системата за идентификация на земеделските парцели - чл. 30, ал. 2, т. 2 от ЗПЗП. В Наредба № 105/2006 г., Глава трета, са регламентирани условията и редът за създаване, поддържане, достъп и ползване на системата за идентификация на земеделските парцели. Създаването и поддържането на СИЗП е поредица от технически дейности по създаване, поддържане и обновяване на цифрова ортофото карта за територията на цялата страна, дигитализиране на физическите блокове и на блоковете на земеделските стопанства, създаване и поддържане на регистър на ползваните земеделски земи. На основание чл. 30, ал. 4, т. 2 от ЗПЗП СИЗП се създава и поддържа от Министерството на земеделието и храните.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от ЗПЗП СИЗП е географска информационна система и се създава въз основа на ортоизображения чрез дигитализиране на физическите блокове и блоковете на земеделските стопанства. На основание чл. 33, ал. 2 от ЗПЗП министърът на земеделието и храните организира

създаването и актуализирането на цифрова ортофото карта за територията на страната. Според ал. 4 на същата норма данните в СИЗП се актуализират ежегодно чрез дешифриране (компютърно разчитане) на актуална цифрова ортофото карта, чрез извършване на специализирани теренни проверки на референтни парцели и чрез отразяване на резултатите от проверките на място по чл. 37 от ЗПЗП. Специализираните теренни проверки на референтни парцели се извършват след уведомяване на бенефициентите при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 30, ал. 6 от ЗПЗП, а това е редът визиран в чл. 15, ал. 5 от Наредба № 105/2006 г., който ред е спазен.

В чл. 33а, ал. 1 от ЗПЗП е разписано правомощието на Министерството на земеделието, храните и горите да създава в СИЗП специализиран слой „Площи, допустими за подпомагане“, който включва площите, допустими за подпомагане във всеки физически блок, въз основа на критериите, определени в наредбата по чл. 40 от ЗПЗП, а именно Наредба № 2 от 17 февруари 2015 г. за критериите за допустимост на земеделските площи за подпомагане по схеми и мерки за плащане на площ (отменена). В чл. 33а, ал. 2 от ЗПЗП е посочено, че данните в СИЗП, които се отнасят до физическите блокове и специализирания слой „Площи, допустими за подпомагане“, се обновяват ежегодно чрез дешифриране (компютърно разчитане) на актуална цифрова ортофото карта, чрез извършване на специализирани теренни проверки на референтни парцели и чрез отразяване на резултатите от проверките на място по чл. 37 с цел отразяване на реалното състояние и ползване на площите. Обхватът на специализирания слой се одобрява със заповед на министъра на земеделието, храните и горите в производството по създаването и одобряването на окончателния специализиран слой, което се провежда от Министерството на земеделието и храните и представлява един сложен фактически състав от административнопроцесуални действия на администрацията, която подпомага земеделските стопани да заявят своите парцели, с които искат да участват в съответната кампания за подпомагане.

Специализираният слой „Площи, допустими за подпомагане“ (преди „Площи в добро земеделско състояние“) се използва от Разплащателната агенция за административни проверки на подадените заявления за подпомагане по чл. 37, ал. 2 от ЗПЗП. Въз основа на одобрения с тази заповед специализиран слой Разплащателната агенция извършва плащания по схемите и мерките за подпомагане на Общата селскостопанска политика. Очертаните в тази заповед площи са тези, за които Разплащателната агенция извършва окончателна оторизация и плащания на площ за съответната година и приема заявления за подпомагане през следващата година.

На основание чл. 16г, ал. 5 от Наредба № 105 (ред. ДВ. бр.16 от 27 Февруари 2015 г.) РА извършва окончателна оторизация и плащания на площ за съответната година и приема заявления за подпомагане през следващата година въз основа на одобрения от министъра на земеделието и храните специализиран слой „Площи, допустими за подпомагане“. В този случай Разплащателната агенция действа в условията на обвързана компетентност и няма как да извърши окончателна оторизация и плащания на площ за съответната година и да приеме заявление за подпомагане през следващата година, ако парцелът на съответното лице не е включен в заповедта по чл.

16г, ал. 4 от Наредба № 105.

С Тълкувателно решение № 8 от 11.12.2015 г. по тълкувателно дело № 1/2015 г. Общото събрание на колегиите във Върховния административен съд приема по спорната точка 2, че е допустим съдебен контрол на заповедта на министъра на земеделието и храните, издадена на основание чл. 16г, ал. 4 (предишна ал. 2) от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол, с която се одобрява окончателният специализиран слой „Площи в добро земеделско състояние“. В мотивите на тълкувателното решение е прието, че по своя характер тази заповед съставлява съвкупност от множество индивидуални административни актове, има конкретно определено съдържание и засяга единствено отделните лица, претендиращи право на подпомагане въз основа на един или повече имоти, включени или не в същата. Със заповедта пряко се засягат правата на земеделските производители във връзка с включването в допустимия слой на всички заявени от тях земи, респективно с неуважаването на направените от тях възражения по заповедта на основание чл. 16б, ал. 1 от Наредба № 105.

В настоящия случай не е спорно, че за кампания 2016 година със Заповед № РД 46-141 от 01.03.2017 г., изменена със Заповед № РД 46-424 от 17.10.2018 г. на министъра на земеделието, храните и горите, на основание чл. 16б, ал. 1 от Наредба № 105 от 2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на интегрираната система за администриране и контрол, е одобрен окончателен специализиран слой „Площи, подходящи за подпомагане“, в който не са включени процесните площи, описани в таблица 1 от оспорваното уведомително писмо. По делото липсват данни двете заповеди, с които е одобрен специализиран слой „Площи, подходящи за подпомагане“ за кампания 2016 г., да са обжалвани от Ц. С., поради което по отношение на него същите са влезли в сила и представляват стабилен административен акт, подлежащ на изпълнение. Наведените в жалбата доводи, че изключените от специализирания слой площи са поддържани в добро състояние, е следвало да бъдат направени в производство по оспорване на заповедите или чрез подаване на възражение срещу проекта на специализирания слой „Площи, подходящи за подпомагане“ по чл. 16в, ал. 2 от Наредба № 105.

След като част от заявените за подпомагане площи попадат извън одобрения специализиран слой „Площи в добро земеделско състояние“ и заповедта за одобряването му не е оспорена от жалбоподателя, по отношение на него същата е влязла в сила, и за РА, която действа при обвързана компетентност, в случая липсва основание да отпусне подпомагане в негова полза за тези площи. Следователно е налице законно основание за намаляване размера на плащането или отказване на плащане по чл. 43, ал. 3, т. 6 от ЗПЗП в ред. ДВ, бр. 40 от 2014 г., която е действала към датата на подаване на заявлението, а и към тази на издаване на процесния административен акт.

В горния смисъл е установената съдебна практика на Върховния административен съд, обективизирана например в Решение № № 4150 от 30.03.2018 г. по адм. д. № 1139/2017 г., IV отд. на ВАС и Решение от 15.06.2023 г. по адм. дело № 11333/2022 г. на V отд. на ВАС.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че в тази част относно отказ за подпомагане на основание чл. 43, ал. 3, т. 6 от ЗПЗП оспорваният административен акт е законосъобразен, издаден в съответствие с материалноправните разпоредби.

Следователно, с изключение на постановеното по отношение на отказаното подпомагане по СЕПП, ЗДП, СПП и Подмярка 13.1 (НР1) относно БЗС/парцел с идентификатори № 55871-341-5-1; № 55871-345-9-4; № 70038-117-16-1 и № 70038-120-9-1, оспорваният административен акт е законосъобразен като издаден от компетентен административен орган в предписаната от закона форма, при спазване на установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити и административнопроизводствените правила, правилно са приложени материалноправните разпоредби и е съобразена целта на закона. Следователно в тази част не се установяват отменителни основания по чл. 146 от АПК по отношение на Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1618#13 от 23.06.2022 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2016 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена – в частта относно отказите за подпомагане на основание чл. 43, ал. 3, т. 5 и т. 6 от ЗПЗП – площи, които попадат извън окончателния специализиран слой „Площи, допустими за подпомагане“, и такива, за които жалбоподателят не е представил документи за правото си на ползване и/или е заявил отказ от кандидатстване.

При този изход на делото и своевременно заявената претенция на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на същия на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ следва да бъде присъдено такова в минимален размер от 100 лева.

На жалбоподателя на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъдат присъдени направените по делото разноски пропорционално на уважената част от жалбата (спрямо размера на засегнатата от отмяната обща площ съгласно Таблица 1 от акта). Представени са доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 800.00 лева (видно от договор за правна защита и съдействие № 448844/02.02.2023 г.) и заплатена държавна такса от 10.00 лева. Съобразно уважената част от жалбата на жалбоподателя се разноски в размер на 425.00 лв. за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Ц. С. С. Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1618#13 от 23.06.2022 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2016 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на

Държавен фонд „Земеделие“, в частта, в която е отказано подпомагане по СЕПП, ЗДП, СПП и Подмярка 13.1 (НР1) относно БЗС/парцел с идентификатори № 55871-341-5-1; № 55871-345-9-4; № 70038-117-16-1 и № 70038-120-9-1.

ИЗПРАЩА преписката на заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне по заявлението на Ц. С. С. в частта на исканото подпомагане по СЕПП, ЗДП, СПП и Подмярка 13.1 (НР1) за кампания 2016 г. относно БЗС/парцел с идентификатори № 55871-341-5-1; № 55871-345-9-4; № 70038-117-16-1 и № 70038-120-9-1 при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по прилагането на закона.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. С. С. срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1618#13 от 23.06.2022 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2016 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, в останалата част.

ОСЪЖДА Ц. С. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата в размер на 100 лева (сто), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Ц. С. С., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 425 лева (четиристотин двадесет и пет лева), представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: